
Olav Espegren

MINNEORD

KARSTEN NORDAL

ØISTEIN KRISTENSEN



Olav Espegren, tidligere sjefslege og psykiater ved Avdeling for rus og avhengighetsbehandling ved Sørlandet sykehus, døde 7. november 2020 nesten 78 år gammel. Han ble gravlagt ved Tveit kirke 20. november.

Dr. Espegren var misjonærsønn, født i Kina. Barne- og ungdomstiden tilbrakte han både i Asia og Norge. Da faren i 1956 åpnet senter for kinaflyktninger i Hong Kong, der rusmisbrukere fikk avrusning og oppfølging, var 14-åringen med.

Som 20-åring bestemte Olav seg for å følge i sin fars fotspor, finne sitt virke der nøden er størst. Etter medisinstudier i Oslo og London valgte han Haydom Lutheran Hospital i Tanzania som sin arbeidsplass i perioden 1970–74. Deretter var han i mange år tilbake i Hong Kong, der han bygde opp og drev en velkjent rehabiliteringsklinikk for rusmisbrukere. Klinikken fikk til slutt kinesisk ledelse og Espegren-familien kunne vende tilbake til Norge.

Han var sjefslege og leder ved den nye ruspoliklinikken på Sørlandet sykehus fra 1994 til 2008. Olav var en gründer med enorm arbeidskapasitet, som klarte å få ting til. Poliklinikken vokste fra fire medarbeidere i 1995 til ca. 50 i 2007.

Han startet metadonbehandlingen av opoidavhengige på Sørlandet og var en frontfigur i å bygge opp et behandlingstilbud for voksne rusmisbrukere med ADHD. Dette hadde sammenheng med hans erfaring som fengselspsykiater.

Olav sørget også for en samarbeidsavtale mellom Sørlandet sykehus og Haydom Hospital, der han ble pådriver for en ny avdeling for psykiatri og rusbehandling. I 2008 fikk han Kongens fortjenstmedalje i gull for sitt arbeid innen russektoren.

Som pensjonist påtok han seg i 2010 jobben som sjefslege og direktør på Haydom. På den tiden pådro han seg en hodeskade som han slet med resten av livet.

Olav var en pilar i rusbehandling, en god kollega, sjef og venn. Han var et hjertevarmt og ekte menneske. Hans entreprenørskap var helt uten sidestykke. Han hadde evnen til å være fremoverlent i fagfeltet og ubeskjeden i ønsker og krav når det gjaldt å hjelpe pasienter. For pasientene strakk han seg lenger enn de fleste.

Vi lærte han å kjenne som en mann med et mylder av ideer, en hinsides arbeidskapasitet og evne til å være fokusert til stede hver gang hjelp behøvdes. Olav brukte ordet kall om sin gjerning. Han følte seg trygg på at Gud stod bak han i hans virke.

Fred over hans gode minne.

Publisert: 11. januar 2021. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.20.0989

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 25. mars 2026.